

ДЕКЛАРАЦИЈА

Ми, политички и институционални представници српског народа, имајући у виду неподношљиве услове живота који су нам наметнути, а који прете да угрозе сам опстанак српског народа на овим просторима, на састанку одржаном 12. фебруара 2026. године,

Полазећи од универзалних принципа поштовања основних људских и грађанских права и слобода, имајући у виду обавезе које проистичу из међународног права, политичких договора Београда и Приштине постигнутих у Бриселу, Европске конвенције о људским правима и важећих правних аката,

дубоко свесни своје историјске одговорности за очување правне сигурности, слободе кретања и достојанственог живота свих грађана,

а имајући у виду политичко- безбедносну ситуацију, положај српског народа и могуће последице по наш опстанак на својим вековним огњиштим

на заједничкој седници којој присуствују одборници десет скупштина општина са српском већином, градоначелници десет општина са српском већином, представници образовног и здравственог система, као и изабрани посланици српског народа, већином гласова / једногласно усвајамо следећу

ДЕКЛАРАЦИЈУ

1. Захтевамо да се свим нашим грађанима који живе на овим просторима омогуће одговарајуће правне, административне и друге олакшице у поступку прибављања личних докумената, како би се обезбедило несметано остваривање њихових основних људских и грађанских права као равноправних грађана. Постојећи закони су апсолутно противни интересима нашег народа и морају бити измењени.

Истовремено, захтевамо да се запосленима и студентима који долазе ради рада и студирања у оквиру образовног и здравственог

система на овим просторима омогући несметан улазак и боравак током трајања радног и студијског процеса, што се доказује одговарајућим документима које издају надлежне образовне и здравствене институције,

2. Захтевамо да се свим грађанима гарантује право на мирно и несметано уживање покретне и непокретне имовине, као и право на употребу возила, уз примену одговарајућих правних и других олакшица, без дискриминације и правне несигурности за све који живе на простору Косова и Метохије.
3. Одлучно одбацујемо и осуђујемо свако поступање или деловање које би могло угрозити рад и континуирано пружање услуга здравствених и образовних институција српског народа. Сматрамо да се сва отворена питања па и положај ових институција морају решавати искључиво путем дијалога Београда и Приштине кроз успостављање Заједнице српских општина, и да се апсолутно противимо насилним, једностраним и свим другим радњама којима би се угрозило функционисање ова два сектора.
4. Инсистирамо да се за спровођење мера из тачака 1. и 2. ове декларације обезбеди разуман и довољан рок, који ће омогућити грађанима да се прилагоде новим правним околностима без угрожавања њихове егзистенције и основних животних потреба.
5. Поздрављамо снажне и континуиране напоре земаља Квинте усмерене ка проналажењу одрживог и правично заснованог решења за настале проблеме. Српски народ и ми његови политички представници на Косову остајемо опредељени за конструктиван приступ. Спремни смо да, преко својих легитимно изабраних политичких представника, наставимо да доприносимо дијалогу и стабилности.
6. Упорно одбијање да се формира Заједница српских општина и континуирано кршење бриселских споразума и правних аката на снази на овим просторима је доказ да се међународна заједница мора активније укључити у заштиту права српског народа, јер је очигледно да постојећи механизми у Косовском систему нису

адекватна заштита и не пружају могућност за достајанствен живот, правну и имовинску сигурност наших грађана.

Ова декларација изражава јединствен став политичких и институционалних представника српског народа и представља позив на правну сигурност, дијалог и пуно поштовање права српског народа на Косову и Метохији.

Желимо да укажемо међународној заједници као и косовским званичницима да би једнострани потези против образовних и здравствених институција мимо преговора у Бриселу и ЗСО, примена закона о странцима и закона који се односе на возила без одговарајућих прилагођавања реалности на терену, правних и других олакшица представљало би административно етничко чишћење српског народа са ових простора на којима наш народ живи вековима. Дошло би до угрожавња основних људских права, пре свега права на живот, лечење, образовање, настањивање, слободно уживање имовине... хиљаде српских породица би биле угрожене, деца одвојене од мајки и очева, пацијенти од својих доктора а ђаци и студенти без адекватног образовања. Наше цркве и манастири би били без монаха и свештеника, али и без верника. Опустела би села и општине, а мултиетнички карактер друштва на овим просторима би остао само на папиру и без икаквог реалног основа и представљао би пораз међународне заједнице.